

545 13. Dec. 1895: 1. Beh. af Lovf.

forandre sin Stilling hertil. Jeg antager derfor ogsaa, at jeg har dette høje Ting med mig, naar jeg foreslaar, at vi heller ikke nu indlade os paa nogen detailleret Behandling af dette Spørgsmaal, og jeg skal i dette Djemed tillade mig at foreslaa en Dagsorden, der lyder saaledes:

Da Landstinget fremdeles fastholder den Mening, at det hverken vil være i Samfundets eller i Kvindernes Interesse, at der tildeles disse Valgret, gaar det over til næste Sag paa Dagsordenen.

Det er altsaa et Forslag til en Dagsorden, som slutter sig til, hvad Landstinget tidligere har vedtaget, og det accentuerer udtrykkelig dette ved at sige, at Landstinget fremdeles fastholder sin Mening derom.

Formanden: Der foresligger altsaa Forslag til en Dagsorden, saalydende:

Da Landstinget fremdeles fastholder den Mening, at det hverken vil være i Samfundets eller i Kvindernes Interesse, at der tildeles disse Valgret, gaar det over til næste Sag paa Dagsordenen.

J Henhold til Forretningsordenens § 32 er det altsaa indtil videre dette Forslag til Dagsorden, hvorom Forhandlingen drejer sig.

S. Jensen: Jeg kunde fristes til at begynde med at sige, at det er en glubende Behandling, en glubende Modtagelse, hvormed det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) modtager dette lille Forslag om Kvindernes kommunale Valgret. For mit Vedkommende skal jeg sige, at det er mig af Princip imod som Regel at afvise Forslag, der ere stillede til Forhandling her i Tinget eller i Rigsdagen i det hele. Jeg kunde jo tænke mig, at der kunde fremlægges Forslag, der omhandlede noget, som var Tinget saa fremmed, eller noget, som var i og for sig saa æventyrligt, at man kunde finde Grund til at gøre det, men jeg finder ikke, at dette lille Lovforslag burde være en Undtagelse fra den almindelige Regel, som jo dog er den, at vi behandle Lovforslagene. — Naar jeg ser paa Indholdet af den stillede Dagsorden, forstaar jeg det endnu mindre. Jeg kunde tænke mig, at der kunde

om Kvinders kommunale Valgret. 546

være et eller andet æret Medlem, f. Eks. ogsaa det ærede Medlem, der har stillet Dagsordenen, som lever i den østerlandste Betragtning og Opfattelse af Kvindens Beredighed og Stilling og af den Grund var imod det. Eller jeg kunde tænke mig, at han vilde begrunde sin Dagsorden ved at sige, at det strider mod Mændenes Egenskerlighed lige over for Kvinderne at give dem blot en lille Ret lige med Mændene. Eller jeg kunde ogsaa tænke mig, at han vilde begrunde det med at sige, at det særlig er dette Tings Opgave ifølge sin Sammenfætning at være konservativt, men saa vilde vi have en meget forskellig Opfattelse af, hvad det vil sige, at Landstinget bør være et konservativt Ting. Derved har jeg nemlig altid forstaaet det, at vi ved alt vort Arbejde saa vidt muligt skulle passe paa, at den historiske Udviklings Traad ikke gaar i Stykker, at vi nok altsaa til enhver Tid bør sørge for at vedblive i det historiske Spor, men at vi ikke paa noget Maade derved mene os pligtige til at gaa i Fortidens Sko, som ere udslidte og nedtraadte. Det er for mig en afgjort Sag, at vi nok bør passe paa at blive i det historiske Spor, men at enhver Tid maa skabe sig sine Former, og det er jo en Kendsgenning, at for Tiden er dette Spørgsmaal oppe om, at Kvinderne paa visse Omraader, her paa det kommunale, saa lige Rettigheder med Mændene, og det er jo endda kun en Del af Kvinderne, som tiltænkes en saadan Ret.

Den Begrundelse, som det ærede Medlem gav for sin stillede Dagsorden, eller som indeholdes i Dagsordenen, er i mine Øjne kun en ganske almindelig Frase, dette: Som det lyder i Dagsordenen, at man har den Formenting, at det hverken vil være i Samfundets eller Kvindernes Interesse, at der tildeles disse Valgret lige med Mændene. Jeg havde nu for Resten ventet mig, naar vi skulde have denne Dagsorden her for tredje Gang, en Udvikling af, i hvilken Henseende man mener, at der skulde være Fare ved at tilstaa en lille Del af de danske Kvinder en Andel i Valgretten, som de have i større Omfang i flere Lande, hvad Fare der skulde være for Samfundet ved at give de ugifte Kvinder Valgret lige med Mænd paa det kommunale Omraade, til Sogneraadene. Jeg kan ikke øjne nogen